

тѣ звѣрства, сжщо се стичатъ на Скаково поле да видятъ, що ще става тамъ.

Всички оставатъ очудени. Ето заедно съ рускитѣ войски се движатъ и нѣколко дружини, облѣчени въ съвсемъ нова войнишка форма отъ черно сукно. На главата си тѣ иматъ калпацы съ зелено дъно, на чело имъ лъщи жълтъ кръстъ. Всички избръснати крачатъ засмѣни, бодри, весели. . .

Царъ Освободителъ Александъръ II

Какви сж тия дружини? питатъ всички. Взирайтъ се въ лицето имъ и ги . . . познаватъ. . . А бѣ това сж българи! . . . Отде сж дошли и кога сж се събрали съ рускитѣ войници? Кжде ще отиватъ...

На Скаково поле барабанитѣ биятъ, музики свирятъ. . . Изеднажъ всичко спира. Полето онѣмва. Сѣкашъ хилядитѣ войници и коне се сковаватъ на мѣстото си.

Чува се команда: мирно! Всѣки изтрѣпва, спира дѣхъ, чува само сърдцето си, което вика тупъ-тупъ-тупъ.